

# РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. София, 05.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9973** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. А. Х., гражданка на С. родена на 02.11.1986 г., национален паспорт 002-21-Л1158738, лично и в качеството ѝ на майка и законна представителка на малолетната ѝ дъщеря Ф. А. М., гражданка на С., родена на 15.04.23 г., чрез адв. Д. Р.-САК, с адрес за кореспонденция: [населено място] 1000, [улица] „Б”, ет. 2, офис 226, срещу Отказ за издаване на виза от 26.08.2025 г., издаден от Посолството на Р. България в [населено място], Л., постановен по заявление за издаване на виза „D“, № ВЕУ25000233V от 24.03.2025г., с цел събиране на семейство, връчен на 26.08.2025 г.

В жалбата се излагат доводи, затова че отказът е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, издаден в нарушение на административно-производствените правила и несъответстващ с целта на закона. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. Х. в качеството на ЗАКОНЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ на Ф. А. М., чрез адв. Д. Р. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Р.

Ответникът В. К. – З. в посолството на Р. БЪЛГАРИЯ в ГР. Б., Л., чрез И. А., ГЛ. СПЕЦИАЛИСТ в ДИРЕКЦИЯ "КО" НА МВНР – редовно призован, не изпраща представител.

ЯВЯВА СЕ В. С. Б., на длъжност социален работник в отдел „Закрила на детето“ в Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала заявление за издаване на виза № ВЕУ25000233V от 24.03.2025 г., по това заявление е постановен отказ за издаване на виза, връчен на Ф. А. М., на 26.08.2025 г.

Жалбоподателката и малолетната ѝ дъщеря, заедно с братята си и сестите си, е кандидатствала за издаване на виза, тъй като баща ѝ и съпругът на майка ѝ се намират в Р. България с предоставен хуманитарен статут, а събирането на семейството е постановено с Решение 12224/25.11.2024г на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ).

По тази причина на 24.03.2025г., майката М. А. Х. е подала електронно искане за запазване на час, за подаване на документи в посолството на Република България в С.. От посолството е насрочена дата и час, на които жалбоподателката се е явила и е представила набор от документи за издаване на виза D на основание събиране на семейство.

С оглед събраните по преписката доказателства, ораните са приели, че за М. А. Х. и Ф. А. М. не са налице предпоставките за издаване на виза тип „D“ и на основание чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ е постановен отказ, поради „наличие на данни, че целта на влизането е използване на страната като транзитен пункт за миграция към трета държава“.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 60/15.10.23 г., с която Първи секретар в качеството му на завеждащ консулската служба в ДП-А. е определен В. К., да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ за издаване на виза. Приложена е като доказателство по делото и Заповед № 95 – 00 – 26 / 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу, само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от Закона за чужденците.

Разглеждайки подаденото заявление, компетентният административен орган е намерил, че са налице данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава, поради което и на основание чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ – „ненадеждна информация за обосновката на целта и условията на планирания престой“ е издал оспорения отказ. В допълнителна бележка на бланковата форма е отразено: „има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава“.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

В тази връзка съдът намира, че жалбата е допустима съобразно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, тъй като изрично в жалбата се сочи, че жалбоподателката е лишена от възможността да бъде със семейството си и е нарушено правото на личен живот, като правото на зачитане на личния и семеен живот е едно от правата гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателката Жалбоподателката и малолетната ѝ дъщеря, заедно с братята си и сестите си, е кандидатствала за издаване на виза, тъй като баща ѝ и съпругът на майка ѝ се намират в Р. България с предоставен хуманитарен статут, а събирането на семейството е постановено с Решение 12224/25.11.2024г на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ).

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред,

определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1, поради което следва и че същите са компетентни да откажат издаването на виза.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от длъжностно лице от Посолството на Р. България в [населено място], Л., постановен по заявление за издаване на виза „D“, № ВЕУ25000233V от 24.03.2025г., с цел събиране на семейство, определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, съгласно Заповед № 60 / 15. 10. 2023 г. на посланика на Република България в Ливанска република, поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, отказва се издаването на виза за дългосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение № 7. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи.

На основание чл. 34, ал. 4 от Наредбата, във формулярите се посочва основание за отказа, като се вписват мотивите, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 9, т. 22 от ЗЧРБ (която норма е посочена, като основание за отказа), отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

В същото време, не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законовата норма, както и допълнителна забележка, в която се сочи, че анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване.

В случая е налице пълна липса на мотиви, тъй като не става ясно какви са конкретните съображения за отказа.

На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗЧРБ, след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

В същото време, от страна на ответника въобще не е отчетено, че посоченото в заявлението основание за издаване на виза е издаденото разрешение за събиране на семейството.

В тази връзка очевидната цел, която ясно е заявена в подаденото заявление е именно събирането на семейството на бащата, който има предоставен хуманитарен статут в Р. България със своята съпруга и децата си, поради което буди недоумение изразеното от ответника, че представените документи не доказват убедително действителните намерения за пътуване.

Съдът намира, че неправилно ответника сочи, че има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава, тъй като такива доказателства по делото няма събрани.

В хода на съдебното производство са изискани становищата на ДАНС и Дирекция „Миграция“ по извършеното съгласуване, като дирекция „Миграция“ не изразява становище по искане за събиране на семейство.

Видно от писмо рег. № М-10433 / 13. 10. 2025 г. на зам. председателя на ДАНС, ДАНС не е изразявала становище. Няма изготвени писмени документи, относими към воденото производство

по процесното заявление за издаване на виза.

Очевидно доводите за миграция в трета страна, не са подкрепени с никакви доказателства, като няма абсолютно никакви данни, по какъв начин административния орган е стигнал до тези изводи.

Единствения достоверен факт в случая е наличието на стабилен административен акт - Решение на председателя на ДАБ, с което е разрешено събиране на семейството на територията на Република България.

В тази връзка по делото е представено копие от семейна книжка, с която се удостоверява родствената връзка на жалбоподателката и нейната майка с баща ѝ, поради което липсва каквото и да е правно или фактическо основание за издаване на отказа.

Съгласно чл. 3, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи.

Съдът намира, че при произнасянето по заявлението на жалбоподателката за издаване на виза, не са били взети предвид висшите интереси на детето, което е в противоречие с основните принципи, залегнали в АПК.

На основание чл. 34, ал. 7, изр. 1 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 от българските дипломатически или консулски представителства.

Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство. Отделно от това, от социалния доклад става ясно, че са създадени необходимите условия за живот и интересите на детето налагат семейството да се събере на територията на Р. България.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, но такива не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение - 54 състав:

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. А. Х., гражданка на С. родена на 02.11.1986 г., национален паспорт 002-21-Л158738, лично и в качеството ѝ на майка и законна представителка на малолетната ѝ дъщеря Ф. А. М., гражданка на С., родена на 15.04.23 г., чрез адв. Д. Р.-САК, с адрес за кореспонденция: [населено място] 1000, [улица] „Б“, ет. 2, офис 226, срещу Отказ за издаване на виза от 26.08.2025 г., издаден от Посолството на Р. България в [населено място], Л., постановен по заявление за издаване на виза „D“, № ВЕУ25000233V от 24.03.2025г., с цел събиране на семейство.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - З. в Посолството на Република България в Б. - Л., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на

настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.